

קדשי קדשים פרק שישי זבחים

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

וְהָיָה אֵלֶיךָ כְּעֶבֶד וְכִי תִשָּׁאֵל לֵאמֹר לָמָּה זֶה עָשִׂיתָ עִי
וְהָיָה אֵלֶיךָ כְּעֶבֶד וְכִי תִשָּׁאֵל לֵאמֹר לָמָּה זֶה עָשִׂיתָ עִי

שינוי נוסחאות

אמר רב יוסף לאו היינו דתניא ל' ופעמים שאמר דבר וזכר שנהה ה' והכל הכי אמר ל' הכי אמרין לעיל ל' לא הוצרכו לומר: **ל' היינו דתניא.** ל' לוקח מדתיו להם נגלה המקום ל' המקודש למנוח מה שלא נגלה לשלמה: **ובכאן הכל בכאן.** שכל מקומות הקדושות ומדומות נכתבו לדור אלהם מתקדש ראשון ומי האי דלא עשאוהו גדול לאו משום דלא נגלה לשלמה המקום במדמות: **אלא אמר רב יוסף קרא אשה ודרש.** שאמר ר' דוד ששים אמה במקום המנוח ושלה לא הנין לדבריה דרשוהו והוסיפו עליו לפי הוצרך להם ולששים אמה לא הוצרכו דאמרין למקן מתה ארבע ורחבו וקומתו ארבע: **מכאן: א' ש' אמה.** דכתיבי ומלשן: **א' ששים אמה אף מוצח עד ששים אמה ראו לו ותקודש המקום אם ירע:** כגלמה ידע. **אשוי נקטת הגדולה מה:** קיום לעוה ומה גדולה להלל: **שניכרים ד' זורפו.** יסודות החומות: **מנא ידעי.** מקומו היכל: **שלשה נביאים.** חגי וזכריה ומלכיא: **אחד העיד רחמי על המנוח.** שיש לו מקום להוסיף עד ששים אמה: **על מקום המנוח.** היכן היה: **שמקריבין אש' שאין בים.** דקדושת ביתי דקדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבא: **שפכבן אשורים.** שמתחילו וימנה להם בכבד עברי כתב ל' ליצואה כדאמר בסנהדרין (דף סא:) **וריצו.** אם אין המנוח מרובע: **שכל א' מקום שגמר המנוח לעכב.** דהמנוח משמע כשהוא פני הרוח ומדמיך מנוח ואי לא לא וצקמן כמיב (ויקרא ד) קרנות המנוח וצוקדן כמיב (שם) אל יסוד המנוח ויכבדן כמיב אל פני המנוח (שם) והוא הכבד שהוא פניו של מנוח שעולים לו דרך שם כי הכי דתניא ד' מנחתים פני אהל מועד מתחת השמים שם וצריבע כמיב (שמות כ) רבוע יתה המנוח: **ל' מנחה כיוור לרבי ב'.** דתניא בזה המנוח הכי נמי דמעכבי לרבי אם לא עשה ציורים של פרחים וציורים וקולעים סביב למנוח כמו סידור וכו' (שם): **ז' בור.** ציורים סביב: **כוכב (דף סא:)** ז' בור של מלח. מלח של מנוח שאין לו כו': **אף הסובב קרא.** כריבו לזון היקף חרין עגולה ל' קרנות א' מיתה עמוקה וצוקתה היה אמה של המנוח הילוך: **אזול נהה ומקום הילוך רגלי הכהנים:** כ' כמין אמות אמה של בין הקרנות ואמה הקיפורה ד' למנוח מתחנעו ולמחלה מתחת לכרכוב אלהם בקיר מנוח: **א' שם סובבין היו לו למנוח ששעה אמה לעיל (דף עט:)** א' אמות גובהו היה יהודה לעיל ומתחת לאחור סובב נחת למדים התחמטנים כדאמרין ל' נחתה למעלה בגאש המנוח העמיקין סובב דלמא מקום מערכה קאמר. דהוי

רב יוסף מלה ועקער למדו
 ספר וחזרו בו (מדרש דף מ.א.)
 משום אש של שמים מסיעמן
 שאנשי נכמת הגדולה גיעו
 ולא על גבי מחילות א
 דתניא יויכינו (את)
 שהגיעו לסוף מדותיו
 מיד ה' עלי השכיל א
 אשכח א ודרש יויכינו
 האלהים וזה מזבח ל
 מה בית ששים אמה
 בשלמא בית מינכרא
 ידעי אמר רבי אלעזר
 השר הגדול עומד ו
 נפחא אמר אפרו ש
 באותו מקום ור' שמוא
 הבית כולו הריחו ר
 ריח אברים אמר רבה
 "שלשה נביאים עלו
 שהעיד להם על המזב
 על מקום המזבח
 שמקריבין אף על פ
 תנא ר"א בן יעקב א
 עמיה מן הגולה אחד
 ועל מקום המזבח ו
 ואחד שהעיד להם
 וריבוע מעכבין מרת
 אמר רב הונא אמר ק
 כיור לרבי וסובב לרבי
 תחת כרכוב המזבח מ
 ברחי יהודה אומר זה
 בול של מלח וסתתמו
 פגום ישכל מזבח ש
 יהודה אומר אף הסו
 הכהנים אמה אמו הכ
 רגלי הכהנים אמה
 נחמן בר יצחק תרי
 ומרת רחבו ומרת
 מזובח עששה משה
 ארך וחמש אמות רח
 מערכה קאמר מר * א

וְלֹא עַל נְבִי מַחֲלוּת. אֵלֶּה הַדְּבָרִים לְפָנֶיךָ מִזֶּה הַיּוֹם (בְּסוֹף) (בְּרִישׁ) יִמְיוֹ הַסֵּס כִּשְׁהֵי הַמִּזְמָה עַד שֶׁשִּׁים

אמר רב יוסף לא היינו המזומה על מכותותיו והכתבים הכל בכתב לא אמר רב יוסף קרא דודי זה הוא בית ה' ולא לישראל כי בית אף מזומה ששים אמה צורתו אלא מזומה מנא ראו מזומה בנוי ומיכאל מקריב עליו ור' יצחק על יצחק ראו שמונה אל בר נחמני אמר מכל הן קטרת משם הריחו בר בר תנה א"ר יוחנן עעמיהם מן הגולה אחד בכה ואחד שהעיד להם ואחד שהעיד להם וי שאין בית במתניאמר שלשה נביאים עלו שהעיד להם על המזומה ואחד שהעיד להם שם על התורה שתכתב אין ארכו ומדת רחבו ומי ראה המזומה כל מקום שיש יוסי בברי יהודה הכי נגלמטה ותניא איזהו רבי הסובב אין ירדתיא אוהר הוא ולא מפני שכשר לאין לו קרן וכבש ויסו בבב ת"ר איזהו כרכוב והניס בין קרן לקרן הוו והכתבים תחת כרכוב הוו חד לנוי וחד לכב קומתו אין מעכבין אלא בכמה אמר רב יוסף חב רבוע הריה המזומה אל אמר הגברא רבה ה

יוס. שנקן כסן דקדוקי מי החאל ששכר ה לעבוד. המזומה נשמע לרבי דכור מעכב: ה (ה). כל שפחית לגרר לכסות פת המזומה: מקום הילוך רב הלא כשיגיע לקרן יקלעו מעל משפת המזומה סביב ומקף: מכבר מעשה רשת נחשת: והוא עשוי נקדים נקדים כככב נחשת כי קרי למכבר המזומה סביב נשפרקו. סביב הקיר משגרתו סביב לנוי חסו סובב: עד חצי המזומה והוא מחסו קרא המורה נגמה מחסו מעט לביטול לשם שפתי חסו הילוך מעטין זו אמתיס

וְיָשָׁב שָׁמָּה עַל הַמִּזְבֵּחַ כִּי יִשָּׁב שָׁמָּה עַל הַמִּזְבֵּחַ
 (חולין פ"ג פ"ג) קְמוּסִיף אֲנִיבִין בֵּן הַיִּינוֹ
 אִ"ב מְנוּבָה יִהְיֶה הָאֵם אִלּוּ נִמְי פִּרְךָ
 קְמוּסִיף שָׁלֵא יִהְיֶה רְנוּבָה שְׁעַל כֵּן
 מְלִיקָתָ עוֹף אִין יִכּוּלֵת לַחֵם עֵפֶר כִּכֵּל
 כְּסִיבִיו כְּדִי לִרְנוּבָה כְּמִשְׁפּוֹ:
אָחָד שְׁחַדִּיר אֶחָד עַל הַמִּזְבֵּחַ
 מִתְּמָה קֹרֵא בֵּן כְּתִיב בְּיוֹמָהּ
 (מג) וְהִאֲרִיחַל שָׁמִים עֶשְׂרֵה אֲמוֹת בֵּן
 אֶלְמָא מִקּוֹם הַמַּעֲרָבָה כִּי עַל כִּי"ד
 וְתִהְיֶה קֶרֶף דְּרִשִׁין בְּתִמְתָּה דְּמִדּוֹת
 (פ"ג מ"א) רִיזֵל דִּאי לֹא עֲדוּת הִינֵנו
 מַפְרָשִׁי עַם מִקּוֹם קֶרֶפּוֹת שָׁלֵא לְשׁוֹת
 מִמּוֹנָה שְׁלֵמָה בֵּן: **וְאָחָד** שְׁמִקְרִיבִי
 אֶע"פ שָׁאִין בֵּית. דְּקִדּוּשָׁתָ בֵּית קִדְּשָׁה
 שְׁעִתָּה לְעֻמְדָת וְלֹא דְמִי לְקִדּוּשָׁה
 הֶאֱרָךְ לְקִיִּיל דְּעִטָּה לְדִמְנוּבָה כְּסִיבִי
 דְּחֻלִּין (דף ו' א') גִּבִּי שֵׁת שָׁאִין שֵׁת מִיִּלּוֹךְ
 בְּיִתָּהּ דְּכַפְרִישִׁית לְעִיל (פ"א ד"ה מ"א):
מִדָּת אִיבִי וּמִדָּת רַחֲבָה אִין
 מַעֲבָבִין. וְהֵא"ו דְּתַכִּיב הִכֵּל כְּתִיב
 מִדָּת ה' עָלֵי הַשְּׁכִיל וְתִמְרִיף אָף גִּבִּי
 מוֹנָח דְּאִלְתָּא פֶּרֶק כִּסְיֵי הַדָּס (חולין
 פ"ג) בֵּן דְּמָה בֵּית שְׁמִים אָף מוֹנָח שְׁמִים
 הִינֵנו שִׁיחָא קִדּוּשׁ עַד שְׁמִים אִם יִרְלָו
 לְהַרְחִיבֵו וְלֹא שִׁיחָא חוּבָה לְעִשּׂוֹת כֵּן:
 מְקַרְבִּין אָף עַל פִּי שָׁאִין בֵּית
 שְׁוֹרִית ת"ר בֵּן קֶרֶן וְכִבְשׁ וְיִסּוּד
 דָּת קוּמְתוֹ אִין מַעֲבָבִין מִנְה"מ
 נָמִי דְּמַעֲבָב רַחֲבִיבִי בֵּן יִנְתַּחֲבָה אוֹתָהּ
 כְּבוֹב רַבִּי אִמְרֵה וְהַ כְּבוֹר רַבִּי יוֹסִי
 וְהַ הַיּוֹם נִפְגַּמְה קֶרֶן מוֹזָבָה וְהִבְיֹאוּ
 עֲבֻדָּה אִלָּא שְׁלֹא יִרְאֶה מוֹזָבָה
 דְּוִרְבִּיעַ פְּסוּל רַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי
 בֵּין קֶרֶן לְקֶרֶן מִקּוֹם הַיּוֹלִיךְ רַגְלֵי
 אוֹלֵי אִלָּא אִימָא יִמּוּקוֹם הַיּוֹלִיךְ
 מַלְמַטָּה עַד חֲצִיֹּו אִמְרֵה רַב
 הַנִּים דְּלֹא נִשְׁתַּרְקוּ מִדָּת אִרְכּוֹ
 מִנִּי וְהִלְכְּרָ שְׁלֹא יִפְחַתְנוּ
 אִמָּה מַחֲבֵה עֲלֵיהָ לְחֻשׁ אִמּוֹת
 אִמֵּה לִיחָ אִבִּי דְּלִמָּא בֵּן מִקּוֹם
 יִדַּע מִאִי קָאִמְנָא קְרִי עֲלֵיהּוֹ
 עַל גִּבִּי וְרַמְסוֹה לֵּה עַם דְּאִרְמִין
 כֵּן לֵּן שְׁחֶקֶן פְּגוֹם דְּמַסְחִים וְזוּלֵי
 אִיזוֹ כְּרֻכּוֹ. וְקַס"ד אִלְכְּרֻכּוֹ דְּקֶרֶף
 יִכְבֵּ: בֵּין קֶרֶן לְקֶרֶן. אִמָּה רֹחַב שְׁכַנְד
 גִּבִּי כִּכְנִים אִלָּא. הַשְּׁחָא מִשְׁמַע וְהִיא
 בְּכַן מִתְקַף: **אָלֶה** יִהְיֶה עַל קֶרֶן
 אֵת מִקּוֹם הַמַּעֲרָבָה וְרַחֲבָה שֶׁל חֶרֶק שֶׁן
 שְׁמַתוּבָה תַּחַת כְּרֻכּוֹ מַלְמַטָּה עַד חֲצִי
 הָהָר וְרַחֲבָה שֶׁל דְּנִים וְתִנְיֹעַ לְמַעֲלָה עַד
 כְּסִיבִי הִקִּיר תַּחַת כְּרֻכּוֹ: פִּרִּי הַיּוֹם
 עֵלָּה שֶׁשׁ אֲמוֹת גּוֹבֵה לְרַבִּי יוֹסִי דְּלִמָּר
 וְיִכּוֹר דְּאִלְפִּינֵו בֵּיה רַבִּי וְר' יוֹסִי בְּר'
 יִהְיֶה קִימֹן לְהַכְדִּיל בֵּין הַדְּמִים הָעֵלְיוֹנִים
 וְהָאֵל כִּי: וְהַד כִּכְנִים דְּלֹא נִשְׁתַּרְקוּ:
 בְּכַן מִתְקַף קֶרֶן כְּסִיבִי שֶׁן יִתְלִיקוּ: וְהַ
 קֶרֶן לֵכֵל דָּף שֶׁסָּא לִיחָ אִמָּה עַל אִמָּה:

[illegible]

אמרה. שמי אמות הללו קרויים כרטיס: והכתיב החת כרכובר מלמטה. למדנו שהכרטיס נדפס הוא ולטעם המכנה תחסי: חד לגוי וחד לכהנים, זה שנדפסן לגוי היה ומתחסי הלכנסו המכנה והגיע רחמי עד חלי' השמות נחלם שהמכנה רחב אלה והוא היה סימן לחלי נכחי להבדיל בין דמים המלייטס לדמים התחשונים, וכנצדו פשו למצות בית שלמים תגורת חוט הסקלה חלמלשו (שמות ב' ה):